

rer faktisk også, at vi kan se for os, at med de initiativer om det rummelige arbejdsmarked, som vi er enige om gerne skulle kunne blive til noget, vil vi kunne se en udvikling, der formentlig vil presse timeproduktiviteten yderligere.

Det kan altså være et af svarene, men det er jo i så fald et positivt svar. Vi kender ikke det præcise svar, men det vil vi, som vi har lagt op til i erhvervsredegørelsen, gerne være med til at arbejde videre med, så vi får nogle mere præcise svar.

Vi har budt på ét svar, som er nok så spændende for erhvervspolitikken, nemlig at Danmark har en mindre andel af det, man kalder højtlønsvirksomheder, højtlønserhverv, som blandt andet er nogle af de højteknologiske erhverv. Har vi nogle muligheder for at gøre noget på dette område, så har vi virkelig et yderligere velfærdspotentiale, og det er det, som den erhvervs politik, regeringen står for, handler om.

Vi vil gerne være med til at øge mulighederne, og vi har udviklet en lang række redskaber, som skal betyde, at erhvervslivet får nogle muligheder for netop at udvikle sig til at blive stadig mere teknologisk og i stigende grad blive et højtlønserhvervsområde. Det gør vi ved at tage en lang række initiativer, som handler om kapitalfremskaffelse, som handler om, at man ikke alene som stor, velkonsolideret virksomhed kan hente ny finansiering på børsen, men at man også som virksomhed med nye spændende ideer er i stand til at få dem omsat til det, som vi skal leve af i fremtiden.

Kapitalfremskaffelse er en meget væsentlig del af erhvervspolitikken. Adgangen til viden er også en væsentlig del, navnlig i et land, hvor vi har en erhvervsstruktur, som betyder, at vi stort set kun har det, der i europæisk målestok kaldes små og mellemstore virksomheder. Her er det selvfølgelig nødvendigt, at vi prøver at få viden til at bevæge os så hurtigt og så langt ud som muligt. Det er også noget af det, der står som noget afgørende i regeringens erhvervspolitiske initiativer, og både kapital og viden formidles bedst af dem, der er mest kompetente til det. Det vil sige, at sammen med kapitalformidling og vidensformidling ligger også spørgsmålet om kompetence i det følgeskab.

Det synes jeg er noget af det, som jeg vil kvittere for i forhold til SF's ordfører, hr. Ole Sohn, som netop pegede på nogle af disse områder, hvor SF gav nogle positive bud og pegede på, at

her ville SF gerne søge indflydelse og være med i fortsættelse af, hvad SF hidtil har arbejdet med sammen med regeringen.

Venstre og De Konservative vil, side efter side, som fru Pernille Sams siger det, genindføre nogle af de forkvaklinger, vi er blevet af med i skattesystemet, forkvaklinger, som ikke var til gunst for erhvervslivet, men som var til gunst for nogle af virksomhedernes ejere, forkvaklede skatteordninger, som var med til at føre kapital ud af erhvervslivet.

Jeg vil sige, at regeringens politik er det modsatte. Vi vil gerne have ført kapitel ind i erhvervslivet, ind i virksomhederne. Vi ønsker ikke at medvirke til at tømme virksomhederne for kapital.

Derudover er det jo utroligt, hvad vi ser af ufinansierede løfter om skattelettelser på det ene, det andet og det tredje område. Nu kan jeg forstå, at den designerede konservative formand også vil fortsætte med at tale om – men det er jo kun »tale om« fra den side – personskattelser. Jeg siger bare velbekomme. Kig engang i De Konservatives hoforgan Mandag Morgen nogle numre tilbage, og se på, hvad det konservative finanslovudspil vil betyde af underskud, af underskud og af underskud.

Jeg kan også forstå, at man anser de offentlige finansers overskud for at være regeringens pengekasse, og så kan man måske forstå, at De Konservative mener sådan, men det mener jeg også er en fuldstændig absurd måde at anskue den offentlige sektor og den offentlige økonomi på. I regeringen mener vi, det er afgørende at have en sund offentlig økonomi, og derfor ønsker vi ikke at bidrage til ufinansierede skattelettelser.

Så var der en række påstande om konkurrenceevnen. Jeg skal ikke sige, hvor påstandene fra hr. Svend Erik Hovmands side kommer fra. Jeg synes, der var nogle tal, som i hvert fald ikke har noget med Danmark at gøre, men hvad han sætter det i relation til, kan jeg jo ikke rigtig vide.

Vi har en konkurrenceevne, der ligger over gennemsnittet. Den bevæger sig opad; det har den gjort i nogle år. I år bevæger den sig nedad. De to største faktorer er spørgsmålet om, at vi i øjeblikket har for høje lønstigninger, og at vi har en meget stærk krone.

Jeg vil gerne spørge, om Venstres og De Konservatives ordførere mener, at vi skal så tvivl om kronekursen. Det vil jeg stærkt advare mod. Det er faktisk et væsentligt element i, at kon-